

съвипусника ни Димитър Моллов. Аз бях нещо като посредник, т.е. почвах "атаките" между двамата, намесвах се от време на време, когато затихваха, или пък ги укротявах, когато твърде много се разпалваха. Моллов бе на ленин-марксистически позиции. Той усилено четеше и тайно се занимаваше с марксистическа литература. Обичаше да напада Валцарова за неговите "идеалистически" и "романтически" позиции, особено за поезията "по вдъхновение", по чисто вътрешни импулси, без каквато и да е видима връзка с живота. Валцаров отначало спокойно спореше, цитираше автори, но после се увеличаваше дотам, че забравяше дори къде се намира. Така, аз обичах да го дразня най-вече с някои стихове на Н.Лилиев като образци на формална красота, без някакво съдържание. /"Пеперуди, пеперуди..."/. Веднаж дотолкова се ядоса на моето иронично рецитиране на тези стихове, че, без да мисли много, се хвърли върху нагорещената до зачервяване печка, за да я хвърли върху мен, та трябваше околните да го възпрат...

За романтизма на "Моряка" от тези му години може твърде много да се говори и пише.

С прозвището "Моряка" го наричахме ние - другарите му, та дори и началствата.

Още като ученик-теоретик, през лятото излязъл с другар на разходка край морето. Край Галата бе на колония една от софийските девически гимназии. Двамата забелязват, че къпещите се ученички силно се вълнуват. Тичешком стигат при тях. Две от момичетата се давели. Валцаров хвърлил дрехите си - останал само по долните - хвърлил се в морето и спасил една от ученичките. За тоя му моряшки подвиг го нарекохме "Моряка" и тъй си му остана.

Колкото към себе си да бе небрежен, толкова, от друга страна, влагаше старание в работата, която му бе възложена. Бе безкрайно честен, правдив, другарски услужлив и презираше нескрито тези, които манкираха или пък бяха "чизмета". "Чизме" бе Валцарово презрително наименование на този, който се престараваше пред началството за сметка на другарите си. Всички го ценяха като поетично дарование, обичаха го и като човек и като другар.

През тези години той написа твърде много стихове - виждал съм три големи тетрадки, изпълнени с негови работи. Имаше и по подражание на видни наши поети - предимно Яворов - и на чужди - Пушкин и Лермонтов.

Имам запазени работи от него, между които и една

МОРЯШКА ПЕСЕН.

Ех сирачка неповошна песен
и моряшка скитнишка несрета.
Ходим, бродим пряко три морета
и пак пътя ни е къс и тесен.

